

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 36/12
30.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 25/12 од 30.04.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 5274/11 од 17. 11. 2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 30.05.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 25/12 од 30.04.2012. године, као основан и утврђује да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 5274/11 од 17. 11. 2011. године, повређен закон – члан 368. став 1. тачка 5. ЗКП у корист окривљеног М.М., док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу одбија као неоснован.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 5274/11 од 17. 11. 2011. године, поводом жалбе браниоца окривљеног М.М. а по службеној дужности, укинута је пресуда Основног суда у Ваљеву К број 2611/10 од 04. 03. 2011. године и одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Ваљеву Кт број 420/09 од 12. 08. 2010. године, поднет против окривљеног М.М., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Против овог решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 25/12 од 30. 04. 2012. године, због повреде кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је

наведеном судском одлуком повређен закон у корист окривљеног М.М,

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, браниоца окривљеног, адвоката Д.Т. и окривљеног М.М., који је непознат на адреси из списка предмета, на којој седници је размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је нашао:

Захтев је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду наведеним решењем у корист окривљеног М.М. учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Ваљеву 12. 08. 2010. године Основном суду у Ваљеву поднео оптужни предлог Кт број 420/09 од 12. 08. 2010. године против окривљеног М.М., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца окривљени је пресудом Основног суда у Ваљеву К бр. 2611/10 од 04. 03. 2011. године оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду донео је побијано решење којим је поводом изјављене жалбе, а по службеној дужности, укинуо првостепену пресуду, а наведени оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Ваљеву одбацио, са образложењем да је првостепени суд окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела за које се гоњење предузима по приватној тужби, а не по службеној дужности, па је, по ставу другостепеног суда, првостепени поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца, при том налазећи да изјава оштећене да се придружује кривичном гоњењу не значи да је она и преузела кривично гоњење.

Врховни касациони суд налази да је неосновано становиште другостепеног суда да је у конкретном случају првостепени поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца. Наиме, првостепени поступак је вођен по оптужном предлогу Јавног тужиоца поднетом због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ које се гони по службеној дужности и при том оптужном предлогу је надлежни јавни тужилац остао до окончања првостепеног поступка. Оштећена је истог дана након критичног догађаја поднела кривичну

пријаву против окривљеног, а у свом исказу датом у својству сведока изјавила је да се придружује кривичном гоњењу окривљеног.

Одредба члана 54. став 3. ЗКП предвиђа да, када је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу. Члан 53. став 1. ЗКП, између осталог, прописује да се за кривична дела за која се гони по приватној тужби, тужба подноси у року од три месеца од дана када је овлашћено лице сазнало за кривично дело и учиниоца. Дакле, у смислу цитираних одредби, оштећена је током првостепеног поступка имала својство потенцијалног овлашћеног тужиоца за случај одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења или ако се током поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби.

Врховни касациони суд налази да је оштећена подношењем кривичне пријаве против окривљеног дана 03. 05. 2009. године, дакле, у року предвиђеном за подношење приватне тужбе и изјавом датом у првостепеном поступку да се придружује кривичном гоњењу окривљеног, јасно изразила своју вољу за кривични прогон окривљеног. У прилог оваквом закључку је и чињеница да је пуномоћник оштећене на главном претресу одржаном у одсуству уредно позваног јавног тужиоца, заступајући оптужбу у границама оптужног предлога у смислу члана 445. став 1. ЗКП, у завршној речи предложио да се окривљени огласи кривим за кривично дело које му се оптужним предлогом ставља на терет.

С тога, у ситуацији када се по кривичној пријави оштећеног, поднетој у року предвиђеном за приватну тужбу, спроведе кривични поступак по оптужном акту јавног тужиоца за кривично дело које се гони по службеној дужности, па суд након одржаног главног претреса на основу утврђеног чињеничног стања оцени да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела које се гони по приватној тужби, изјава оштећене дата у кривичном поступку да се придружује кривичном гоњењу, по оцени овога суда, сматраће се изјавом за настављање поступка за кривично дело за које се гони по приватној тужби.

Самим тим, другостепени суд је заузимајући став да у конкретном случају нема овлашћеног тужиоца за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП у корист окривљеног М.М.

При томе, Врховни касациони суд указује да у конкретној ситуацији оштећена није ни била у могућности да поднесе приватну тужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за

које се кривично гоњење предузима по приватној тужби, јер је првостепени поступак до окончања вођен по оптужном предлогу јавног тужиоца за кривично дело насилничко понашање из

члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, које у себи конзумира наношење лаке телесне повреде, а које се гони по службеној дужности.

Налазећи да је захтев за заштиту законитости у овом делу основан, Врховни касациони суд је само утврдио да је наведеним решењем Апелационог суда у Београду повређен кривични закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев подигнут, у смислу члана 425. став 2. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд налази да Републички јавни тужилац неосновано истиче да је наведеним решењем учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је Апелациони суд у Београду дао јасне и непротивречне разлоге, за свој правни став који је, иначе, погрешан, како је напред наведено, па с тога нема битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због чега је тај део захтева РЈТ одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и чланова 424. и 425. став 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.